

ת"פ 39927/08/21 - מדינת ישראל נגד ד' ו'

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 21-08-39927 מדינת ישראל נ' ו' מ'
תיק חיזוני: 1003718/2020

בפני כבוד השופט שושנה פינסוד-כהן
מאשימה מדינת ישראל
ע"י שלוחת התביעות גליל

נגד ד' ו'
נאשם ע"י ב"כ עוה"ד עידן רז, מטעם הסנגוריה הציבורית

החלטה

ת.פ. 39927-08-21 ו ת.פ. 21610-09-21

1. כנגד הנאשם הוגשו שני כתבי אישום שעוניים הפרת צו אשר ניתן על ידי כב' השופט טל פרפרוני, בבית המשפט לעוניי משפחה בקשריות, במסגרת בקשה לצו הגנה אשר הגיע הנאשם נגד המטלונת. תוכנו של הצו הינו "לפיין, ניתן בזאת צו האוסר על שני ההורים להעלות כל פרטום לרשות החברתיות הנוגע לקטינה או למי מהם". הצו ניתן ביום 20.4.2028 מבלי שתוקפו הוגבל. עוד יוער כי במסגרת אותה החלטה בה ניתן הצו ציין כב' השופט כי "הבקשה לצו הגנה נדחתת". הצו ניתן במעמד שני הצדדים ובאי כוחם. (להלן: "הצו").

2. על פי כתב האישום המתוקן בת.פ. 39927-08-21 מioחות לנאים **עבירות הפרת הוראה חוקית**- עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, תש"ז-1977. על פי העובדות הנטענות בכתב האישום המתוקן, בין החודשים יולי- דצמבר 2020, הפר הנאשם את הצו בכתב שפורסם ברשות החברתיות "פיסבוק" عشرות פרסומים הכוללים טקסט ותמונות של הקטינה.

3. על פי כתב האישום בת.פ. 21610-09-21 מioחות לנאים **עבירות הפרת הוראה חוקית**- עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, תש"ז-1977. על פי העובדות הנטענות בכתב אישום זה, ביום 21.6.22, ביום 18.7.21 ו 25.6.21 הפר הנאשם את הצו בכתב שפורסם ברשות החברתיות "פיסבוק" פרסומים הכוללים טקסט ותמונות של הקטינה.

4. הנאשם עותר לביטול כתבי האישום מחמת הגנה מן הצדקה.

5. לטענת הנאשם באמציאות סנגרו, נסח כתוב האישום מעורפל ולא ברור ומשכך לטענותו הרי שנפל גם בכתב האישום לפי סעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב- 1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי"). לטענת הסנגרו, בהתאם ליסודות עבירות הפרת הוראה חוקית, על המאשימה להוכיח, כי ההוראה החוקית ניתנה כשרה. במסגרת כתוב האישום צוין כי הוצאה הצו במסגרת ה"ט 20-24599-04-20 ואולם לא נכתב מוכה איזה חוק ואיזה סעיף הוצאה הצו. על פי הנטען, על המאשימה לפחות זאת בכתב האישום שכן בהעדר פירוט זה לא יהיה בידי הנאשם להציג מפני האישום על דרך ההוכחה, כי ההוראה החוקית לא ניתנה כראוי. כן נטען, כי למקור הסמכות החוקית להוצאה הצו יש השלה ישירה על משכו, תכנו, היקפו ובחינת תחולתו על המעשים המียวחסים לנאים. לפיכך מבקש כי יורה בית המשפט על ביטול כתוב האישום ולחלוון תיקון והבהרה מכח איזה הוראת חוק, לשיטת המאשימה, הוצאה הצו אשר נטען, כי הפר אותו הנאשם.

6. בתגובה לבקשתה, המאשימה מפנה להוראת סעיף 85 לחוק סדר הדין הפלילי, שכותרתו "**תוקן כתוב האישום**" הקובע בין היתר את הנדרש בתוקן כתוב האישום. לעניין זה, אף מפנה המאשימה להנחייה הרלוונטית להנחות פרקליט המדינה באשר ל"**ניסוח והכנות כתבי אישום**". לטענת המאשימה, כתוב האישום מןוסח באופן המציג את תכליותו וכולל את התיאור העובדתי אותו מבקשת התביעה להוכיח. בשים לב להנחות פרקליט המדינה, טוענת המאשימה, מקור סמכותו של בית המשפט לחת צו, אין נתן צורך להיכיל בעבודות כתוב האישום ובודאי שבהעדרו, אין כל הצדקה להורות על ביטול כתוב האישום. אף אם יוכת, כי נפל פגם במתן הצו, אין המשמעות כי הצו בטל מעיקרו. המבקש לא פנה מעולם בבקשתה לביטול הוצאה או לתחימתו בזמן אלא המשיך להפיץ את תמנונות הקטינה בניגוד לו ואף לאחר חקירותו במשטרת משהובחר לו כי מדובר בעבירה על החוק. לחלוון טענת התביעה, כי הצו ניתן מכח סעיף 575 לחוק בתי המשפט שענינו "**סמכות כללית לממן סעד**". הדבר נכון העומד בעינו עד אשר תוגש בקשה לביטולו. לאור כל האמור, מבקש להורות על דחיתת הבקשתה לביטול כתבי האישום.

7. המבקש שב על בקשתו בתשובה שהגיש לבית המשפט, כאשר לשיטתו, בפרט לאור תגובת המאשימה נדרש ביטול כתוב האישום /או תיקונו.

דין

8. דין הבקשתה להידחות.

9. סעיף 85 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב- 1982 (להלן: "חס"פ") אשר כותרתו "**תוקן כתוב אישום**" קובע את הפרטים הנדרשים אשר על כתוב האישום להכיל, כדלקמן:

85. כתוב אישום יוכל -

- (1) שם בית המשפט שאליו הוא מגש;
- (2) צוין מדינת ישראל כמאשים או שם הקובל ומענו;

(3) שם הנאשם ומענו;

(4) **תיאור העובדות המהוות את העבירה, בציון המקום והזמן במידה שאפשר לבירר;**

(5) **ציון הוראות החיקוק שלפיו מואשם הנאשם;**

(6) **נסיבות עדי התביעה.**

10. הסגנון מפנה להנחיה מס' 3.1 להנחות פרקליט המדינה- הקובעת בסעיף 10 שלה, תחת פרק "העובדות בכתב האישום", כי "פירוט העובדות בכתב האישום נדרש כאמור, על מנת שיוצג בפני הנאשם ובפני בית המשפט המכולול העובדתי והנסיבתי המבוסס את יסודות העבירה... בנוסף, חשיבותו בכךן אפשרות לנואם לכלכל הגנתו באופן מיטבי, על מנת שגם יירוש בהסדר, יהיה בכתב האישום כדי להוות את התשתיית והעובדתית והנסיבתית לגזרת העונש".

11. עינתי בהנחיה זו ולא מצאתי כי נפל פגם בפירוט העובדות בשני כתבי האישום.

שני כתבי האישום מפרטים את מועד מתן ההוראה החוקית, במסגרתஇeo הילך ניתן, בפני איזה בית משפט, זהותו של המותב בדיון, תכנו של הצו אשר ניתן והופר לכאורה. כתבי האישום מציגים למעשה את המכולול העובדתי והנסיבתי המבוסס את יסודות העבירה, אשר באם יוכחו, יוביל הדבר להרשעת הנאשם בדיון.

12. אני מוצאת, כי נפל פגם או פסול בכתב האישום על פי סעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב- 1982 מחמת שנוסח כתב האישום אינו ברור או מעורפל.

הADB- העבירה בה מואשם הנאשם על פי הוראות סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, שנוסחה-

(א) המפר הוראה שניתנה כשרה מأت בית משפט או מأت פקיד או אדם הפועל בתפקיד رسمي ומוסמך לאותו עניין, דינו - מאסר שנתיים.

13. לטענת הנאשם, ההוראה החוקית במקורה זה ניתנה במסגרת צו הגנה בהליך שנפתח על ידי הנאשם וביחס לכך דחה בית המשפט את בקשה. חלף זאת ניתן "צו האסור על שני ההורמים להעלות כל פרטום לרשות החברתית הנוגע לקטינה או למי מהם" ללא פירוט בכתב האישום ביחס להוראות החיקוק הספציפית אשר מכוחה הוצאה הצו. לטענת הנאשם, בהעדר פירוט כאמור אין בידי אפשרות ראייה להציגו מפני האישום ולהוכיח, כי ההוראה החוקית שניתנו כי הפר - לא ניתנה כראוי.

.14. דין הבקשה להידוחות.

15. ברע"פ 5719/14 ראובן קרניסקי נ. מדינת ישראל נדון מקרה בו בין יתר טענותיו,טען המבקש נגד

הרשעתו בעבירות הפרת הוראה חוקית. המבקש טען כי שגה בית המשפט לענייני משפחה כאשר נתן צו האוסר עליו להיכנס לדירת המגורים כאשר לשיטתו בית המשפט היה נעדר סמכות לדון בכך במסגרת הכרעת הדין. בית משפט השלום אשר הרשע את הנאשם קבע כי אין לאפשר לمحكمة לתקוף בתקיפה עקיפה את החלטות בית המשפט לענייני משפחה. בית המשפט המוחזק שדן בערעורו של הנאשם חזר על קביעותו של בית משפט השלום וציין כי עבירות הפרת הוראה חוקית עניינה הפרת החלטות בית המשפט ולא דין בהחלטות לגופן. בית המשפט העליון דחה את בקשה רשות הערעור בקובעו כי אין היא מצדיקה דין ב"גלוול שלישי" והוסיף "למעלה מן הצורך, אצין כי לא ניתן במסגרת הליך זה לתקוף בתקיפה עקיפה את החלטותיו של בית המשפט לענייני משפחה".

ברע"פ 4398/99 עינת הראל נ. מדינת ישראל נדון עניינה של המבקשת אשר הוצאה כנגדה צו מנהלי לפסילת רישון נהיגה למשך 60 ימים, צו אשר ניתן על ידי קצין משטרת. במהלך אוטם 60 ימים נהגה המבקשת והוגש כנגדה כתוב אישום בגין הפרתו של אותו צו מנהלי. המבקשת טענה כי הופרה זכות הטיעון שלא בפני קצין המשטרת, שכן הוצאת הculo הייתה מבלי שניתנה לה זכות טיעון. לפיכך טענה לבטולו של הculo מחייבת העדר סמכות. בית המשפט העליון מפי הרכב שופטים קבע כי הפרת זכות הטיעון הינה עליה לבטולות ההחלטה מנהלית, אולם מדובר בביטולות יחסית ולא מוחלטת. כאשר מדובר בביטולות מוחלטת ניתן לתקוף את ההחלטה בתקיפה ישירה ובתקיפה עקיפה. כאשר מדובר בביטולות יחסית, תקיפה עקיפה של ההחלטה המנהלית תלויה בנסיבות המקרה.

"... גם מבחינת האינטראס הציבורי אין להצדיק במקרה כגן זה תקיפה עקיפה של צו פסילה בטעונה של הפרת זכות הטיעון של הנהג. וזאת לדעתם: האינטראס הציבורי, שהוא שיקול ענייני בדרך כלל, הוא שיקול חשוב גם לפי ההלכה בדבר ביטולות יחסית. שהרי לפי ההלכה זאת יש מקום לשאול, בין היתר, מה הנזק שעלול להיגרם לאינטראס הציבורי אם בבית-המשפט יפסיק כי ההחלטה המנהלית בטלת מעיקלה... חזקת החוקיות, שהיא חזקה הגיונית והכרחית מבחינת האינטראס הציבורי, אומרת כי צו פסילה של רישון נהיגה, כמו כל ההחלטה מנהלית, הוא צו חוקי. אכן, אין זו אלא חזקה, והוא ניתנת לסתירה. שהרי אפשר, כמובן, שזו פסילה יהיה בלתי חוקי, ואפשר אפילו שייהי בטל מעיקרו. אולם הסדר הציבורי מחייב שבדרכן-כל נהג הטוען נגד חזקת החוקיות של הculo, ואפילו אם לדעתו הculo בטל מעיקרו, יעלה את הטעונה בתקיפה ישירה בפני בית-המשפט כדי שבית-המשפט יקבע באופן מוסמך אם הculo חוקי ותקוף או בלתי חוקי ובטל. מבחינת הסדר הציבורי אין זה ראוי שנהג הטוען כי צו הפסילה נגוע בפגם, יחולט ביןו לבין עצמו כי הפגם עושה את הculo בטל מעיקרו, וכי אכן הוא רשאי להtauלן מן הculo ולנהוג כאילו הculo לא בא לעולם. אין זה ראוי, משומם שבדרכן זאת יש כדי לסלול את התכלית של צו הפסילה, כפי שהיא עולה מפקודת התעבורה, לסכן את ביטחון הציבור ואף לאיים על העיקרונות של צוות לחוק. אי כך, האינטראס הציבורי אומר שבדרכן-כל ראוי כי נהג הטוען שזו הפסילה נגוע בפגם, יעלה את הטעונה בתקיפה ישירה בפני קצין המשטרת שהוציא את הculo או בפני בית-המשפט לפי סעיף 48 לפకודת התעבורה, ובינתיים ימנע מלנהוג בכניגוד לculo. אם לא יעשה כן, וימשיך לנוהג בכניגוד לculo, הוא מסכן לא רק את הציבור, אלא גם את עצמו: אם יעמוד לדין פלילי בגין נהיגה בתקופת פסילה, ורק אז יטען

**להגנתו שנפל פגם בצו הפסילה, הוא מסתכן בכך שבית-המשפט יאמר לו כי הטענה שהיתה
יפה בתקיפה ישירה של cazzo הזמן הנוכחי, אינה יפה לאחר זמן בתקיפה עקייה.**

17. כלומר, בעניין "הראל" בית המשפט מדגיש כי הדרך העדיפה לתקיפתו של צו אשר קיימת טענה נגד כשרות הוצאתו, מבחינת הסמכות או פגם בהליך המנהלי, הינה תקיפה ישירה. אין זה ראוי לאפשר לאדם להחליט בין לבון עצמו האם cazzo תקף אם לאו ולהחליט לפעול בניגוד לתוכנו של cazzo, מבליל לתקוף אותו ישירות. היה ותוותר בידי האדם האפשרות להחליט האם לפעול על פי cazzo אם לאו, יפגע האינטרס הציבורי המוגן על ידי הקיימים מאותו הסוג וכן יסתכן אותו אדם כי אם יתפס מפר את cazzo, בית המשפט לא יקבל את טענותיו לבטולתו של cazzo או לבטולתו היחסית. בית המשפט מדגש את קיומה של חזקת התקינות המנהלית וכי אינטרס הציבור, כמפורט לעיל הינו בין יתר השיקולים כאשר בית המשפט דן בשאלת בטלותו היחסית של מעשה מנהלי.

18. בرع"פ 99/2013 גספרינג. התובע הצבאי הראשי בית המשפט דן בביטולות היחסית או המוחלט של החלטה שיפוטית אשר תוקפים את סמכות המוטב שדן בה למטה מבחינת תוכנה. בית המשפט דן בשאלת הביטולות היחסית והמוחלטת ומציין-

"... מבחינת החומרה יש הבדל בין המקרה שבו החלק הדומיננטי של פסק-דין מצוי בצד הסמכות ואין בו פגם, ורק חלק קטן של פסק-דין פגום, בין חריגה מסוימת ובין בוגם אחר, לבין מקרה שבו החלק הדומיננטי של פסק-דין פגום בשל חריגה מסוימת או בשל פגם אחר. אמן מבחן פורמלית ניתן לומר כי אין הבדל בין שני המקרים, שכן בשניהם מדובר בחರיגה מסוימת. אולם המבחן הנכון צריך להיות מהותי ולא פורמלי. מבחינה מהותית יש הבדל, לפי תורת התוצאה היחסית, בין מקרה שבו בית-משפט שלום מרשייע אדם בעבירה שאינה בתחום סמכותו או מטייל עליו מאשר לתקופה של עשרים שנה לבין מקרה שבו בית-משפט שלום מרשייע אדם בעבירה הנמצאת בתחום סמכותו ונזוז עליו מאשר על-תנאי לתקופה של שישה חודשים, אך טועה בנוגע למשך התנאי. ההבדל עשוי להשתקף בתוצאה. התוצאה היא יחסית לחומרת הפגיעה ולנסיבות אחרות של המקרה. בין היתר מקובל לומר כי בדרך כלל הטענה הולך אחר העיקר. لكن צריך טעם מיוחד כדי לקבוע שפגם בחלק קטן של פסק-דין גורם לביטולות של פסק-דין כלו."

19. לפיך די שיוכח, כי ההוראה החוקית ניתנה בידי מوطב שיפוטי מוסמך כדין אשר החלטתו סופית וחלואה והובאה לידי הנאשם בכך לעבור את המשוכה הראשונה מהוועדה את התשתיית לעובדות הנUTES בכתבי האישום המិוחסים לנאים.

20. הנטול לסתור תקפה של החלטה שיפוטית חלווה אשר ניתנה מפי מوطב היושב בדיון בהליך, מוטל על הטעון לכך ובמקרה זה, הנאשם. טענות ביחס לתקפו של cazzo, מוקומן להתרבר במסגרת הדיון העיקרי, כאשר כאמור בית המשפט ישקול האם גם אם יוכח כי נפל פגם בהחלטת בית המשפט, האם פגם זה מוביל לידי בטלותה של ההחלטה ואם כן האם ביטולות ייחסית או מוחלטת.

.21. מכלל טעמים אלו אין מוצאת כי נפל פגם בנוסח כתבי האישום או כי הוגש כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתרה מהותית לעקרונות של צדק והיגיון משפטי עד כי קמה הצדקה לעשות שימוש בסמכותו של בית המשפט לבטל כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדקה. בנסיבות אשר פורטו, אף אין מוצאת לנכון להורות למאשימה על תיקון כתבי האישום תוך ייחוס מקור סמכותו של בית המשפט להוראות על מתן הצו.

.22. לאור כל האמור, הבקשה נדחתת.

.23. נקבע לדין מתן תשובה לכתב האישום ליום 27.12.2022 בשעה 10:30

ניתנה היום, י"ב כסלו תשפ"ג, 06 דצמבר 2022, בהעדך
הצדדים.